

Prima instanță: Judecătoria Anenii Noi (jud. A. Mocanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, A. Pahopol, A. Minciuna)

ÎNCHEIERE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Mounajed Ibrahim Sidki, prin intermediul avocatului Eduard Digore,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Mounajed Ibrahim Sidki împotriva Tatiane Lupanciuc cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 28 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 08 iunie 2015 Mounajed Ibrahim Sidki, prin intermediul avocatului Digore Eduard, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Tatiane Lupanciuc solicitând încasarea datoriei în sumă de 304200 euro, a dobânzii de întârziere în sumă de 148262,07 euro și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, a cunoscut-o pe Lupanciuc Tatiana în luna decembrie 2009 în or. Dubai, Emiratele Arabe. Pârâta activa în funcție de secretară la compania reclamantului „Romatre Project”, cu sediul secundar pe adresa Dubai, Emiratele Arabe, PO Box 126775. Reclamantul avea multă încredere în această persoană, iar în ianuarie 2012, pârâta i-a arătat reclamantului fotografiile unei vile și a două apartamente situate în mun. Chișinău. Fiind interesat, reclamantul și-a exprimat dorința de a le procura.

Susține reclamantul că, la data de 28 februarie 2012, Lupanciuc Tatiana a plecat în Republica Moldova, iar în scopul procurării imobilelor în numele reclamantului, acesta a efectuat următoarele transferuri bancare pe numele pârâtei: la 03 martie 2012 - suma de 20000 euro; la 28 aprilie 2012 - suma de 5500 euro; la 05 mai 2012 - suma de 3000 euro; la 21 iunie 2012 - suma de 3500 euro; la 12 august 2012 - suma de 202000 euro; la 14 septembrie 2012 - suma de 54000 euro; la 12 noiembrie 2012 - suma de 16200 euro. La solicitarea pârâtei, la 21.06.2012, pe numele lui Talmazan Ruslan pe contul bancar nr. 978816372 la aceeași bancă, reclamantul a mai transferat suma de 3500 euro.

Indică reclamantul că, convenise cu pârâta ca imobilele să fie procurate pe numele reclamantului, din mijloacele bănești transmise. În acest sens, solicitându-i doar copia pașaportului.

Declară reclamantul că, la data de 12.02.2013 a venit în Republica Moldova și a constatat că imobilele achiziționate de către pârâtă erau cu totul altele decât cele de pe fotografiile arătate de către Lupanciuc Tatiana. Mai mult ca atât, reclamantul a constatat că Lupanciuc Tatiana, din banii acestuia, a procurat imobile pe numele ei și a mamei sale Dușa Evghenia, drept dovadă servind contractul de vânzare-cumpărare nr.11875 din 20.09.2012 încheiat între Lupanciuc Tatiana și Damian Evghenii, prin care s-a procurat apartamentul nr.23, cu suprafața totală de 53,80 m.p., situat pe bd. Ștefan cel Mare 128/A, mun. Chișinău la prețul de 351424 lei, dreptul de proprietate asupra acestui apartament fiind înregistrat pe numele Tatianeii Lupanciuc în Registrul bunurilor imobile la 20.09.2012; contractul de vânzare-cumpărare nr. 6709 din 12.09.2012 încheiat între Lupanciuc Tatiana și Stratulat Serghei, prin care s-au procurat bunuri imobile situate în or. Anenii Noi, str. Luceafărului nr.14 și anume: terenul pentru construcții cu suprafața de 0,0705 ha, cu nr. cadastral 1001208; casa de locuit individuală cu suprafața de 149,24 m.p., cu nr. cadastral 1001208.101; construcție accesorie cu suprafața de 36 m.p., cu nr. cadastral 1001208.101.02; garaj cu suprafața de 149,24 m.p., cu nr. cadastral 1001208.101.03; construcție accesorie cu suprafața de 23 m.p., cu nr. cadastral 1001208.101.04; construcție accesorie cu suprafața de 23,03 m.p., cu nr. cadastral 1001208.101.05, la prețul total de 50000 lei, dreptul de proprietate asupra acestor bunuri imobile fiind înregistrat pe numele Tatianeii Lupanciuc în Registrul bunurilor imobile la 13.09.2012; contractul de vânzare-cumpărare nr. 7090 din 20.08.2012 încheiat între Dușa Evghenia (mama Tatianeii Lupanciuc) și Butuc Fiodor, Butuc Lilia, Tataru Ion, Tataru Angela, prin care s-au procurat bunurile imobile situate pe str. Alba-Iulia nr. 115, mun. Chișinău și anume apartamentul nr. 2 cu suprafața totală de 96 m.p., cu nr. cadastral 0100510.064.01.002 și încăperea nelocativă nr. 06 (garaj) cu suprafața de 24,30 m.p., cu nr. cadastral 0100510.064.01.032 și s-a înregistrat dreptul de proprietate asupra acestor bunuri imobile pe numele Evgheniei Dușa în Registrul bunurilor imobil la 21.08.2012.

Precizează reclamantul că, după aceste constatări, i-au apărut suspiciuni cu referire la buna-credință a Tatianeii Lupanciuc și consideră că aceasta a acționat premeditat în scopul de a-1 depozeda de mijloace bănești. Mai mult, în argumentarea acțiunilor ilegale de înșelăciune ale Tatianeii Lupanciuc este și faptul că apartamentul și casa de locuit procurate din mijloacele bănești ale reclamantului, nu mai sunt în proprietatea Tatianeii Lupanciuc, deoarece le-a înstrăinat terțelor persoane. Cu referire la apartamentul nr. 23, situat pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 128/A, s-a stabilit că, la 14.05.2013 contractul de vânzare-cumpărare din 20.09.2012 a fost reziliat. Cu referire la casa de locuit situată în or. Anenii Noi, str. Luceafărului, 14, procurată de către Lupanciuc Tatiana la 12.09.2012, a fost vândută lui Bărbuță Roman, conform contractului de vânzare-cumpărare din 03.04.2013.

Afirmă reclamantul că, rezultând din toate cele expuse mai sus, sunt evidente acțiunile ilegale ale Tatianeii Lupanciuc, care premeditat, abuzând de încrederea reclamantului și inducându-l în eroare, a dobândit ilegal din averea acestuia suma de 304200 euro. Pârâta a fost notificată în repetate rânduri despre necesitatea restituirii sumelor încasate de la reclamant, astfel fiindu-i expediate notificări la 24 aprilie 2013 și la 07 aprilie 2015. Deși, notificările au fost recepționate, pârâta nu a răspuns la aceste notificări.

Prin hotărârea din 23 februarie 2016 a judecătoreii Anenii Noi s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de către Mounajed Ibrahim Sidki, prin intermediul avocatului Digore Eduard.

Prin decizia din 28 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul

depus de Mounajed Ibrahim Sidki, prin intermediul avocatului Digore Eduard, substituit prin avocatul Popa Vitalie, și s-a menținut hotărârea din 23 februarie 2016 a judecătorei Anenii Noi.

La data de 02 ianuarie 2017 Mounajed Ibrahim Sidki, prin intermediul avocatului Eduard Digore, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia a fi aplicată și anume prin neaplicarea speței date a prevederilor art. 1389 alin. (1) Cod civil. De asemenea, menționează că, deosebirea dintre actul juridic – art. 210 Cod civil și faptul juridic – art. 1389 Cod civil constă în aceea că în cel din urmă caz se constată ca trăsătură lipsa manifestării de voință în a produce efecte juridice, nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile. Astfel spus, reclamantul nu a transferat sumele date de bani cu scopul de a ajuta intimata sau a contribui la întreținerea acesteia, pentru aceste scopuri fiind transferați alți bani. În speță, reclamantul a transferat sumele cu scopul de a dobândi anumite bunuri imobiliare, însă în final pârâta și-a înscris imobilele pe numele ei. Deci, reclamantul nu a avut intenția de a transfera o sumă colosală de bani pârâtei, or, suma de peste 300 mii euro transferată este una exagerat de mare pentru un simplu ajutor, în condițiile de trai din Republica Moldova.

Precizează recurentul că, pe lângă faptul că atât instanța de fond, cât și instanța de apel își motivează hotărârile pe norme ce se referă la actul juridic și la faptul juridic, în mod greșit au concluzionat că la baza transferurilor bănești ar fi stat obligația morală, excepție ce exclude pretenția de restituire, prevăzută de art. 1389 alin. (3) lit. a) Cod civil.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 28 septembrie 2016. Conform materialelor pricinii, decizia contestată a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 09 decembrie 2016 și recepționată de către avocatul recurentului Mounajed Ibrahim Sidki - Eduard Digore la data de 02 noiembrie 2016. Astfel, Colegiul reține că, recursul declarat de către Mounajed Ibrahim Sidki, prin intermediul avocatului Eduard Digore, la 02 ianuarie 2017, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Mounajed Ibrahim Sidki, prin intermediul avocatului Eduard Digore, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mounajed Ibrahim Sidki, prin intermediul avocatului Eduard Digore, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Mounajed Ibrahim Sidki, prin intermediul avocatului Eduard Digore, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mounajed Ibrahim Sidki, prin intermediul avocatului Eduard Digore, împotriva deciziei din 28 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală